

paa den Maade — at Spørgsmaalet om, hvilke Toldsteder der skal nedlægges aarlig i disse fem Aar, bliver Genstand for Forhandling og Vedtagelse paa de aarlige Finanslove. Der skal jo ogsaa her til bevilges et Budget hvert Aar, og jeg mener, at det vil udvikle sig saaledes, at Afgørelsen vil finde Sted under denne Forhandling mellem Ministeren og det paa-gældende Finansudvalg. Imidlertid haaber jeg, at der ikke skal være nogen Vanskelighed forbunden med en saadan Afgørelse fremtidig, og at altsaa den Meningsforskel, der mulig kunde være til Stede, ikke skal have videre Følger. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og dermed anbefale det foreliggende Lovforslag paa det bedste.

Ahlefeldt-Laurvig: Det er kun en ganske lille Bemærkning, jeg vil gøre. Jeg kan i fuldeste Meal slutte mig til de Udtalelser, vi nu hørte fra min ærede Side-mand (Carstensen). Jeg tror, det er et Ord i rette Tid, og man vil være ham taknemmelig, hvis hans Udtalelser kunde give Anledning til, at der oprettes et Sjøpoliti. Jeg har hørt til dem, der ikke have kunnet se Nytten af de mange Fartøjer, der findes rindt omkring i vore Farvande som Krydstoldfartøjer, og jeg har hørt saa mange Udtalelser af Baadførere og Skibsførere imod dem, at jeg i Grunden har haft nogen Animositet mod hele vort Krydstoldvæsen. Men jeg maa erkende, at i de senere Aar have de langt fra været doktrinære paa den Maade, som man ellers ofte ser Folk i offentlige Stillinger være. De have tværtimod ydet stor Hjælp i de Forhold, som nylig bleve omtalte af min ærede Sidemand, og mange Gange virkelig været til stor Nytte og Gavn, og jeg har derfor villet gribe Lejligheden nu til at bringe Krydstoldvæsenet en oprigtig Tak for den Hjælp, som de have ydet Befolkningen i enkelte Egne over for Stenfiskere — ogsaa paa Langeland. Som det fuldkommen rigtig blev bemærket, er det næsten umuligt for vedkommende Kystbeboere at værne sig over for disse Stenfiskere, naar de tage Stenene, som ere det eneste, der nogenlunde kan være til Værn for vore Kyster. Men i saa Henseende er der af Krydstoldvæsenet ydet en virkelig stor og god Hjælp paa den Del af Langeland, hvor jeg bor, og paa hele Østkysten af Langeland, og jeg vil herved som Rigsdagsmand boende paa Langeland bringe en Tak for denne Hjælp og udtale det Haab, at den ogsaa i Fremtiden maa

blive ydet os, thi hvis det kunde ske, at Krydstoldvæsenet baade i denne Retning og i flere Retninger kunde udvikle sig noget — som min ærede Sidemand sagde — i Retning af et Sjøpoliti, saa tror jeg, at mange, der hidtil have set paa det med mindre venlige Øjne, efterhaanden ville komme til at se paa det med langt mildere Øjne.

Finansministeren (Hørring): Jeg skal først vende mig til det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) med Hensyn til hans Udtalelse om Bestemmelsen i § 5, 2. Jeg forstaar ikke det ærede Medlem rigtig, thi det forekommer mig, at saaledes som Bestemmelsen er her, kan der ikke være nogen Tvivl om, at det er Administrationen, der paa egen Haand kan træffe Bestemmelser om, hvilke Toldsteder der skal nedlægges. Det siges jo, at af de bestaaende Toldsteder nedlægges 10, og dette er ifølge Loven et Paalæg til Administrationen. Skal Forholdet være det, at det vil være at bestemme ved de aarlige Finanslove, hvilke Toldsteder der skal nedlægges, altsaa overhovedet om denne Bestemmelse skal gennemføres, saa gaar det Ansvar bort fra Ministeren med Hensyn til Gennemførelsen af denne Bestemmelse. Han har ikke andet at gøre end at stille Forslag op paa Finansloven derom, ligegyldigt om det bliver vedtaget eller ikke. Det har ikke været Bestemmelsens Mening. Meningen har været den gennem Lov at give Finansministeren Paalæg om at drage Omsorg for Nedlæggelsen af disse 10 Toldsteder med 2 hvert Aar i Løbet af 5 Aar. Noget ganske andet er, at vi ved Behandlingen af Finansloven kunne komme til at tale om, hvilke Toldsteder man agter at nedlægge, at man altsaa kan konferere med Folketingets og Landstingets Finansudvalg; men kunne vi ikke blive enige, saa staa Ministeren der med sit Ansvar og sin Ret til at afgøre Sagen. Nogen anden Ordning kan ikke tænkes.

Krydstoldvæsenet har jo været undergivet Kritik i mange Aar, og det er naturligt, at Kritikken ikke har været velvillig. Krydstoldvæsenet er jo i Virkeligheden et Krydstoldpoliti, og Politiet nyder nu en Gang aldrig den Behagelighed at være velset. Det skulde da være et meget sjældent Tilfælde, men ellers finder man, at Politiet er temmelig overflødig, og at det er en Institution, som kun taales. Saaledes gaar det ogsaa med Krydstoldvæsenet. Der er en ganske naturlig Uvilje imod det, særlig